

Mời yêu

Ngày cũng lắm, lá êm, hoa đẹp quá,
Nhan sắc ơi, cây cỏ chói đầy sao;
Tháng giêng cười,
Không e lệ chút nào.
Bằng trăm cánh của bướm chim rổi rắm.

Ai có biết mùa xuân lên nặng lắm
TRên cành hồng và trong những trái tim?
Nghe điệu lòng hưởng ứng với cá chim.
Tôi tự thấy lạc loài trong nắng mới.

Mở miệng vàng... và hãy nói yêu tôi...
Dẫu chỉ là trong một phút mà thôi...
Đã bao lúc màu hoa đem nhớ tới,
Biết nhớ ai, đành chỉ nhớ xa xôi.
Lời ái ân ngừng lại ở nơi môi,
Mặc ánh sáng tha hồ reo trên nội.
Năm nay lại vương bởi hồi gió sợi,
Năm nay hương đây lại tới bởi hồi.

Một trời mơ đang cầu nguyện trong tôi,
Chờ một tiếng để bùng lên hạnh phúc.

Mở miệng vàng... và hãy nói yêu tôi...
Dẫu chỉ là trong một phút mà thôi!...
Cần chi biết ngày mai hay bữa trước?
Gần hôm nay, thì yêu dẫu là nên
Tôi ưng đùa, người hãy cột thần nhiên:
Ta tưởng tượng một tình yêu mới nụ.
Người được nói, tôi được nghe là đủ,
Thực càng hay, mà giả dối lại sao?
Gặp nhau đây, ai biết tự thời nào?
Xa nhau nữa, ai đoán ngày tái hội!

Mở miệng vàng, và hãy nói yêu tôi,
Dẫu chỉ là trong một phút mà thôi!
Hỡi nhan sắc, ngại ngừng chi không nói.
Cho trời thêm xanh, cho cảnh càng xinh.

Cho dư âm vang động của lời tình
Làm êm ấm đôi ngày xuân trống trải.
Tôi lắng đợi! Nhịp lòng tôi đứng lại!
Tôi cần tin! Tôi khao khát được nhằm!
Cho tôi mơ một ảo tưởng thâm trầm,

Và mặc kệ, nếu đó là đối trá!

Mở miệng vàng! Và hãy nói yêu tôi!
Dầu chỉ là trong một phút mà thôi!

Xuân Diệu

QuanViet.com